

1. Ես տեսնում եմ կյանքը քո անցած,
 Լսում եմ սրտիդ զարկը դառնացած,
 Դու քայլում ես ճամփով մի անհայտ՝
 Մերժելով Զովվին քո արդար:

Դարձիր, ո՛վ մարդ, Տիրոջը քո անգին,
 Որ փրկի քո կյանքը թանկագին,
 Որ բուժի վերքերդ բոլոր՝
 Ջնջելով դառը հուշերն անցյալի:

2. Գիտեմ՝ ունես գիշերներ դու անքուն,
 Սրտումդ՝ թշնամու խայթեր բազում:
 Ե՛ս եմ, որ բուժում եմ կոտրած սրտեր,
 Դարձիր, որ լինեմ քեզ Փրկիչ ու Տեր:

3. Ինձանից զատ չկա ուրիշ Աստված,
 Որ բարձրացնում է փոշուց աղքատին:
 Ինձանով է դառնում տնանկը իշխան,
 Եվ ամուլ կինը՝ մայր պատվական: